

dano besedo. Morali smo torej zopet jahati okrog in okrog. Med potoma je jel moj konj šepati. Večkrat sem pozval mukarija, naj pogleda, kaj je konju na nogah. Gledal je, a zmajal z glavo, češ da ni nič. Ko pridemo v Tiberijo, dam pogledati žival še jedenkrat in pogledam tudi sam, in tu sem videl, da se je bil konju zagozdil kamen med podkev. Pokazal sem ga mukariju, a on se je neumno zarežal.

Bili smo zopet v prijaznem samostanu in pripovedovali svoje dogodke. Predstojnik samostanski, p. Luka, oster in natančen mož, kolikor sem spoznal, dodal je semtertje kako opazko. Zvedel sem, da je življenje tu v Tiberiji težavno, bodisi zaradi mnogih židov, ki tukaj prebivajo, bodisi po letu zaradi hude vročine. P. Luka vstraja tukaj že mnogo let. — Zopet

sem šel zvečer na „teraso“, t. j. na streho, zrl na jezero, opazoval nebo in sanjari dolgo, dolgo. Naposled sem si poiskal posteljo, legel in menda tudi sanjal o jezeru in njegovih spominih.

Nekatere druge stvari o Tiberiji sem opisal že drugodi.

Drugi dan dopoldne smo osedlali konje in odrinili proti Kani Galilejski.

O onem Lahu, ki nam je postregel tako gostoljubno, slišal sem, da se je frančiškanom izneveril in jih spravil v velike zadrege.

Ob Tiberijskem jezeru si je tudi Rusija pridobila veliko sveta in tudi veljave; tako mi je pravil neki Čeh, ki biva na Ruskem in s katerim sem se nekoliko pozneje vozil iz Kajfe v Bejrut.

Razne stvari.

Presvetli cesar v Ljubljani. Kakor smo zabeležili žalostni dogodek z noči 14.—15. min. m., ki nam ga je Bog poslal v poskušnjo, tako zabeležimo — če tudi ob kratkem — z neizrekljivim in hvaležnim veseljem izredni dogodek z dné 7. t. m., ko je prišel v Ljubljano naš presvetli cesar Franc Jožef I., in se v njej mudil dobre štiri ure, namreč od 3. do pol 8. ure popoldne. Zares, blagi oče je prišel potolažit svojo potrto hčer, ta značaj je kazal ves obisk. Vsekako je ta obisk jako osrčil Ljubljance in jim zagotovil tudi potrebno pomoč. Razvidelo se je vsestransko, da potrebuje naše mesto obilne podpore, v prvi vrsti naše porušene, ali razdejane, ali vsaj jako poškodovane stavbe. Ljubljana je potrta; da vstane, treba ji krepke podpore. A ni dovolj, da vstane taka, kakoršna je bila, vstati mora lepša in močnejša. Vse strani se morajo združiti, v soglasno delo. Tu ne gre za osebe, ne za vrste in stranke, tu gre za celo mesto, ki je važna točka v naši državi.

Prihod cesarja-tolažnika bodi nam po hudih dnevih nadobudna vejica oznanjevalka lepše bodočnosti.

Naše slike.

„S pomladanskim bremenom“. (Slikal A. R. Böhm.) Deklica je naslonila svoje breme na plot, da se odpočije in potem urneje prinese domov, kar je nabrala v gozdu. — „Sikstinsko Madonno“, ki je natančno posneta v naši sliki na str. 304, opisal je dovolj naš gospod pisatelj. Kar je zares lepo, to je vedno novo in se nikdar ne

postara. Jednaka je s to sliko. — Ljubljano ob potresu nam v sliki predočuje str. 313; jedna hiša na šentpeterski cesti, št. 4, je silno razdejana; v ozadju se vidi frančiškanska cerkev, katere desni zvonik je izgubil ob potresu svojega angela z vrha. Slika je povzeta z desnega brega Ljubljanice.

O ljubljanskem potresu bomo še nabirali podatke, da dopolnimo svoj spis. Jako želeli bi bilo, da bi se tla in višina gorá natančno opazovala. Žal, da se tako težko dobé zanesljiva sporočila. Tako n. pr. je neki v Planskem Vrhu pri Dobrepoljah par dnij pred potresom močno pokalo, kakor bi se bile trgale skale, in še pozneje je bilo slišati podzemeljsko bobnenje. Na Gorenjskem trdé v kamniškem okraju semtertje, da se je znižal ta ali oni hrib. Iz Zapog se neki vidi Šmarna gora*bolj, kakor se je videla poprej. Ob Radomlji so se hribje — kakor pravijo — tudi nekoliko sesedli. Da nima tako govorjenje brez temeljite preiskave nikake cene, vé vsakdo; a tako ljudsko mnenje opozarja znanstvenike, naj stvar do dna pregledajo. — Da bi se videlo kaj nenavadnega na nebu, zdi se mi popolnoma neverjetno; zanimivo pa je, kar trdé v nekaterih krajih: v Loki, na Krki, Slivnici, da so videli ob potresu svetel žar; v Loki se je neki tudi opazovalo, da je iz Kamenitnika hlapela sopara, ki se je potem kot megla razpršila. — Vljudno prosimo prijatelje prirode, da bi nam sporočali taka — a samó čisto trdna — opazovanja.